

THE HIGH SCHOOL DRAMA CLUB OF "DE LA SALLE" COLLEGE

proudly presents

GEORGE ORWELL'S

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1888

ΚΟΛΕΓΙΟ «ΔΕΛΑΣΑΛ»

ΠΕΥΚΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ | Τ.Θ. 6 - 57 010

ΤΗΛ. 2310 673 252

info@delasalle.gr

www.delasalle.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ, 14 ΜΑΪΟΥ 2017 | ΩΡΑ: 19.00'

ΑΙΘΟΥΣΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΚΟΛΕΓΙΟΥ «ΔΕΛΑΣΑΛ»

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

Παίζουν:

Ανδρεάδου Σταυρούλα, Ίσσαρη Δέσποινα, Κωνσταντέλλου Νικολέτα,
Μαηλιώρα Γεωργία, Μάρκου Γιάννης, Μπουφίδης Δημήτρης,
Μπουφίδου Κατερίνα, Πετμεζάς Παύλος, Σιτσαλίδης Μιχάλης,
Ταυρίδης Γιώργος, Τοπουζίδου Αναστασία, Τσακίριδου Ηλιάνα

Κείμενο:

George Orwell

Διασκευή-Σκηνοθεσία:

Έλενα Ζαφειριάδου, Πέννυ Γραικού

Χορογραφίες-Μουσική Επιμέλεια:

Πέννυ Γραικού

Σχεδιασμός και Παραγωγή Εντυπιογυαλικού:

Αριστέα Νάστου

Σκηνικά:

Άννα Μικροπούλου, Γιώργος Μπίλιος, Γιάννης Μπίλιος,

Τεχνική Υποστήριξη:

Μάνος Γεροθανάσης

Μεταφραση:

Κωνσταντέλλου Νικολέτα, Μπουφίδου Κατερίνα,
Πετμεζάς Παύλος, Ταυρίδης Γιώργος

Κοστούμια:

Μακιγιάζ:

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟ

Σε μία φάρμα τα ζώα, με πρωτοστάτες τα γουρούνια, εξηγούνται ενάντια στην καταπιεστική εξουσία του ανθρώπου - αφέντη τους. Τον ανατρέπουν και τα γουρούνια αναλαμβάνουν την αρχηγία, ως τα εξυπνότερα ζώα της φάρμας. Υπό την καθοδήγηση του πιο γενναίου από αυτά, η επανάστασή τους ξεκινάει, μέσα σε ένα κλίμα ενθουσιασμού και αισιοδοξίας για τη νέα τάξη πραγμάτων, που προοικονίζεται ένα καλύτερο μέλλον για όλους τους αδικημένους... Σύντομα, όμως, η ιστορία επαναλαμβάνεται κι οι ελπίδες τους αποδεικνύονται φρούδες, καθώς η νέα ηγεσία έχει τα ίδια χαρακτηριστικά, αν όχι χειρότερα, από την προηγούμενη. Πώς μέσα από τους κόλπους των καταπιεσμένων αναδύονται νέοι, ακόμη πιο αυταρχικοί, δυνάστες; Πώς το όνειρο μετατρέπεται σε εφιάλητη;

ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ανθούντος του κομμουνισμού, ο Όργουελ τόλμησε να μιλήσει στο σπίτι του κρεμασμένου για σκοινί. Όμως, η «Φάρμα των ζώων» δεν είναι επ' ουδενί ένα έργο προπαγανδιστικά αντικομμουνιστικό. Είναι ένα ερευνητικό σχόλιο πάνω στη φθορά που υφίστανται οι ιδέες, όταν γίνουν πράξη. Ένα σχόλιο πάνω στον φασισμό, απ' όπου κι αν προέρχεται, πολιτικό, κοινωνικό, οικόσιτο, υπαρξιακό φασισμό. Ένα πικρό δοκίμιο πάνω στην ίδια την ανθρώπινη φύση. Τέτοιοι μεγάλοι μύθοι-αλληγορίες διαθέτουν πάντα έναν τρόπο άμεσης προσέγγισης, ίδιον με αυτόν που έχει και η ποιητική αθωότητα του παιδιού. Όσο πιο ναΐφ, πιο παιδική είναι η ματιά σου, τόσο πιο ποιητικά σύνθετη γίνεται τελικά. Έτσι, το ύφος τούτης της παράστασης είναι μονόδρομος. Γιατί το έργο είναι ένας μαθηματικός συλλογισμός. Τα ζώα έπρεπε να παραπέμπουν στον άνθρωπο. Οι ηθοποιοί να εκφράζουν το ζώδες του ανθρώπου, μέσα από το ανθρώπινο του ζώου: εγκυρώσεις μέσα από ταυτόχρονες αναιρέσεις. Αν ακολουθούσαμε μια νατουραλιστική καταγραφή στη δομή της παράστασης, πιστεύω πως θα εκτρέφαμε ένα... πτώμα. Το ζήτημα, όμως, είναι πως τα πράγματα είναι διսυπόστατα και γι' αυτό επιλέξαμε τη μέθοδο ενός μεταμοντέρνου εξπρεσιονισμού. Ακολουθήσαμε, λοιπόν, σαφέστατα, την αποστασιοποίηση του παιδικού παιχνιδιού, έτσι ώστε, μέσα από θέσεις και αναιρέσεις, να αποδειχθεί ένας συλλογισμός: το παιχνίδι της ζωής, όπως ίσως το θέλησε η φύση και δυστυχώς δεν του αντιστάθηκε- όπως είχε καθήκον- ο άνθρωπος, οδηγεί μόνο σε αδιέξοδο.

Γι αυτό, ακόμη κι αν η ιστορία φαίνεται να κάνει κύκλους και να επαναλαμβάνεται, τίποτα δεν μπορεί και δεν πρέπει να θεωρείται μη αναστρέψιμο, όταν έχει να κάνει με τον άνθρωπο - αυτό το ανώτερο ον με την ελεύθερη βούληση και την κριτική σκέψη, που επιλέγει τη ζωή που του αξίζει.

Πέννυ Γραικού